

si-mehhed saatsid ka kõi kenne omma laus-
sumisega; agga et se nuhtlus wägga kib-
be olli, siis piddi kunningas ommeti Mo-
ses ja Aronit palluma, et nemmad wot-
taksid Jummalat palluda, et ta omma
rahwaga sest konnade häddast peäseks.
Kõi Moses ja Aron saatsid sedda Jum-
mala käest palwe läbbi; agga rahwas ei
sanud ommeti mitte lahti.

Sepärrast tulli kolmas nuhtlus peäle,
Jummal laskis täid tulla sesamma Ma-
rahwa ja lojuste peäle, kui Aron omma
leppiga Ma pörmo löi, sest keik se pörmi
sai täiks. Täid ei woinud kuntsi-mehhed
ommeti mitte sata; omma lausumistega,
ise nemmad piddid Warao wasto üttele-
ma: Se on Jummal sorm. Ei sanud
se läbbi ka mitte kunninga südda pehmes-
maks, ta jäi nenda kui enne korwaks.
Neljas nuhtlus tulli se sü pärrast senna Ma-
peäle, Jummal nuhtles sedda pahha lin-
dude

bude feltliga. Mosesse ja Aroni palwe
läbbi sai se Ma jälle sest lahti, Warao
agga teggi ta omma süddane kangelis ja
ei lastnud rahwast paigastle ärraminna.

Bies nuhtlus tulli siis se järrele, et
Egiptusse-rahwa lojused ärrasurrid, ja
Israeli-rahwa lojusist ei surnud karwa.
Sest ei holind kunningas ka mitte, ta
südda jäi weel ilka kangelis; sepärrast tulli
kues nuhtlus. Se olli se, et Moses ja
Aron piddi ahjust tahma wotma ja Mo-
ses piddi sedda wasto taewast wiiskama;
sai se tehtud, siis sai se paiseks, wiiskis
mis üllesaias innimeste ja lojuste külge.
Ja nenda ei wotnudke Warao Jehowa
anna kuulda. Seitmes nuhtlus sai
siis Egiptusse-rahwa kätte; Jummal
laskis pitkse mürristamisega wägga ras-
set rahhet saddada, mis innimesed ja lo-
jused ärratappis mis wäljal olli, ja keik
sohhud löi ta wahha, ta murdis ka keik
puud